

ת"ד 534/12/13 - מדינת ישראל נגד יעקב קריחלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 ינואר 2015

ת"ד 534-12-13 מדינת ישראל נ' קריחלי

לפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב קריחלי

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד מלמה

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום חמור, שעניינו, גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש בגין נהיגה בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.5.13, בשעה 09:00 לערך, נהג הנאשם ברכב בחולון, ברחוב ששת הימים, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו בסמוך לבנין מספר 4, פגע בהולך רגל, מר עובדיה יחזקאל, יליד 1939, שחצה אותה שעה את הכביש משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם והספיק לחצות כמחצית מרחבו, פגע בו והפילו לכביש.

כתוצאה מהתאונה, נחבל הולך הרגל בראשו וכן, נחבל בגופו חבלות של ממש - איבוד הכרה, שברים ברגליים ובקרסוליים, שברים בזרוע, קרע נרחב בקרקפת, נזקק לניתוחים ולתקופת אשפוז ושיקום וסובל ממגבלות רפואיות עד היום.

ביום 15.9.14, הודה הנאשם באחריותו לגרם התאונה שבנדון, הורשע ולבקשת בא כוחו, בהסכמת המאשימה, תוך הצהרה כי אין בכך כדי לחייבה לעניין עמדתה העונשית בתיק, נשלח אל שירות המבחן, שהתבקש ליתן תסקיר בעניינו וכן, לבחון התאמתו לביצוע עבודות לתועלת הציבור.

בתסקיר, פורטו בקצרה נסיבותיו האישיות של הנאשם והושם דגש על לקיחת אחריות מצדו, על האירוע נשוא כתב האישום ותוצאותיו הקשות, הבעת חרטה וצער עמוק על הפגיעה בהולך הרגל ונקבע כי הוא אדם נורמטיבי ומתפקד. לפיכך, המליץ שירות המבחן על עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות וצו של"צ למשך שנה, שיאפשר לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לנהגים, שפגעו באחרים.

ביום 29.12.14 טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול והמאשימה הציגה ראיותיה - חו"ד רפואית בעניינו של הולך הרגל, שסומנה תל/1 וכן, העידה את הולך הרגל ואשתו, הגב' עובדיה שושנה שסיפרו, על השינוי שחל בחייהם בעקבות פציעת הולך הרגל, שהפך מאדם עצמאי לנתמך על ידי אשתו.

כמו כן, הגישה ב"כ המאשימה מספר פסקי דין לתמיכה בטיעוניה באשר למתחם הענישה ההולם, במקרה שבנדון. בתמצית, טענה ב"כ המאשימה לעונש של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, פסילה בפועל שלא תפחת מ-3 שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס כספי ופיצוי לנפגע.

ההגנה טענה לעונש והגישה אסופה של פסקי דין, לתמיכה בטיעוניה באשר למתחם הענישה ההולם, במקרה שבנדון ובתמצית, עתר ב"כ הנאשם לעונש של פסילה שלא תעלה על 11 חודשים וכן ביקש כי בית המשפט יימנע כליל מעונש של מאסר בפועל ולכל היותר, יטיל על הנאשם עבודות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על גרם תאונת דרכים על חבלות של ממש, כאשר מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין וכפי שנקבע בע"פ 2918/13 דבס נגד מדינת ישראל:

בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש: בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ואותן בלבד. זהו מתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך עליו להתחשב בארבעה שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; ו-(4) הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגים הנוגעים לנאשם ומצדיקים לסטות מהמתחם שנקבע בשלב הראשון - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40ד ו-40ה לחוק (סעיף 40ג(ב) לחוק). ככל שלא מצא בית המשפט להעדיף שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב השלישי, שבגדרו עליו לקבוע את העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם שקבע.... בעוד שהשלב הראשון משקף אמת מידה נורמטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מביאים בחשבון את מאפייניו הסובייקטיביים-אישיים של הנאשם".

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מנהיגתו חסרת הזהירות של הנאשם, הנו הערך של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקדש.

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, נאמר: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

נוכח חומרת החבלות הגופניות שנגרמו להולך הרגל, כמתואר בכתב האישום וכעולה מדבריו בבית המשפט, כראיות לעניין העונש ויודגש, מבלי שניתן משקל ממשי לאמור ב-תל/1 בהקשר לקביעת אחוזי נכות להולך הרגל, הרי שמדובר בפגיעה ממשית, שיש בה כדי להשפיע על מהלך חייו של הולך הרגל ומשפחתו, עד היום. אחרי תקופת אשפוז ושיקום של כ-4 חודשים, נאלץ הולך הרגל להסתייע באשתו בפעולות יומיומיות ושגרתיות, בשל המגבלות הרפואיות מהן הוא סובל ולטיפול בכדורים משככי כאבים.

מדיניות הענישה הנהוגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש,

כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום.

כאמור לעיל, כל צד הגיש פסקי דין לתמיכה בטיעוניו, המאשימה - אסופה של פסקי דין במקרים במדרג רשלנות חמור יותר וחבלות קשות יותר, בהם הוטלו עונש מאסר בפועל ופסילה ממושכת ואילו ההגנה - אסופה של פסקי דין מבתי משפט לתעבורה, במקרים שאינם זהים למקרה שבפני מבחינת חומרת החבלות ומכאן, שאינם מעידים באופן חד משמעי על מתחם הענישה המקובל, מה גם שטווח הענישה המשוקלל, שקבעו בתי המשפט, כעולה מסך פסקי הדין שהגישה ההגנה, נע בין 3 חודשי פסילה בפועל, ברף התחתון ועד 6 שנות פסילה בפועל וכן רכיבי ענישה נוספים, כגון, מאסר מותנה, התחייבות כספית ועבודות לתועלת הציבור.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם והתוצאות הקשות של התאונה, הנו בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה, על דרך של עבודות שירות, פסילה לתקופה שבין 6 חודשים ל-36 חודשים, פסילה מותנית, קנס כספי ולעיתים, עבודות לתועלת הציבור ופיצוי לנפגע.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כעולה מכתב האישום, הולך הרגל חצה את הכביש שלא במעבר חצייה ומכאן, שסיכן עצמו באופן מודע וחשף עצמו לפגיעה שלא לצורך, שלמרבה הצער, אכן התממשה בתאונה שבנדון.

עם זאת, כעולה מעובדות כתב האישום, הולך הרגל נפגע לאחר שהספיק לחצות כמחצית מרוחב הכביש.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי רשלנותו של הנאשם הנה ברמה בינונית, לא ברמה נמוכה כפי שטען ב"כ הנאשם ובוודאי שלא ברמה גבוהה, כפי שטענה ב"כ המאשימה ולראיה, המאשימה עצמה בחרה לייחס לנאשם נהיגה בחוסר זהירות בלבד ולא נהיגה בקלות ראש.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג משנת 1999, עברו התעבורתי אינו מכביד וכולל 13 הרשעות קודמות בלבד, ללא תאונות דרכים קודמות.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, נטל אחריות לגרם התאונה והחבלה שגרם להולך הרגל, הביע חרטה והתנצל בפני הולך הרגל ואשתו באולם בית המשפט.

על פי תסקיר שירות המבחן, נראה כי הנאשם מביע חרטה וצער כנים על האירוע נשוא כתב האישום והאחריות שהוא חש לגורלו של הולך הרגל, אינה מהפה לחוץ, אלא אותנטית וממשית ויש בה כדי להשפיע עליו בפן הנפשי, עד כדי תסמינים פוסט טראומטיים.

המלצת שירות המבחן, אינה מחייבת את בית המשפט, כקבוע בפסיקה, אך נוכח מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, אני סבורה כי יש ברכיבי הענישה שהציע שירות המבחן, כדי להלום את המקרה שבנדון, זאת בנוסף לרכיבים של פסילה בפועל, פסילה מותנית, מאסר מותנה ופיצוי סמלי לנפגע בתאונה.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 8.2.15.

הנאשם מזהר כי אי תשלום במועד ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורים וכללל, בית המשפט לא יעתר לבקשות לביטול ריבית הפיגורים, למעט במקרים חריגים.

2. פסילה בפועל למשך 18 חודשים.

הפסילה תחל לא יאוחר מיום 8.2.15, בשעה 10:00.

3. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנה וגרם תאונות דרכים עם חבלות של ממש.

4. הנאשם יבצע עבודת לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, על פי התוכנית שגיבש עבורו שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את המוטל עליו כהלכה, יש בסמכות בית המשפט להטיל עליו עונש אחר, כחלופה.

5. על פי הסמכות הנתונה לי בסעיף 1 לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, אני קובעת כי הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצו המבחן, יש בסמכות בית המשפט להפקיע את הצו ולהטיל עליו עונש אחר כחלופה.

6. הנאשם ישלם לנפגע בתאונה, עובדיה יחזקאל, ת.ז. 070485941, פיצוי סמלי בסך 5000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 7.4.15.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל שירות המבחן.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ה, 07 ינואר 2015, במעמד

עמוד 4

הנוכחים.